

Інформаційне повідомлення № 1

«Про утворення разової ради»

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ №1

ПРО УТВОРЕННЯ РАЗОВОЇ РАДИ _____

подається вперше

1. ЗДОБУВАЧ		
1.1.	П.І.Б. здобувача ступеня доктора філософії	Павчук Ігор Славійович
1.2.	Назва освітньо-наукової програми, яку завершив здобувач у ЗНУ	081 Право
1.3.	Відомості про акредитацію ОНП	Акредитація освітньої програми (Національне агентство), Сертифікат № 2359, діє до 01.07.2027.
1.4.	ОНП реалізовується у співпраці з іншим ЗВО/НУ	Ні
2. ДИСЕРТАЦІЯ		
2.1.	Тема дисертації	Адміністративні повноваження військових адміністрацій в Україні: правовий вимір
2.2.	Анотація дисертації (укр.)	<p>Павчук І. С. Адміністративні повноваження військових адміністрацій в Україні: правовий вимір. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.</p> <p>Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право». – Запорізький національний університет, Запоріжжя, 2026.</p> <p>У дисертації комплексно досліджено проблему адміністративно-правових повноважень військових адміністрацій в Україні в умовах правового режиму воєнного стану, обґрунтовано їхню адміністративно-правову природу, статус та роль у системі публічного адміністрування, а також розроблено пропозиції щодо вдосконалення їхньої взаємодії з іншими органами державної влади та місцевого самоврядування. Робота базується на аналізі чинного законодавства та наукових праць у галузі адміністративного права, визначаючи концептуальні засади публічного адміністрування в умовах воєнного стану. Виявлено та окреслено основні теоретичні та практичні проблеми функціонування військових адміністрацій, сформульовано науково обґрунтовані рекомендації для підвищення ефективності їхньої діяльності та законодавчого закріплення їхнього статусу, що є надзвичайно актуальним в умовах сучасних викликів.</p> <p>Основною метою дисертації є не лише встановлення теоретичних основ, а й розробка конкретних заходів для реформування нормативно-правового забезпечення системи суб'єктів публічного адміністрування та вдосконалення їхньої діяльності, що дозволить своєчасно та ефективно виконувати покладені на них функції та повноваження в період воєнного стану та відбудовного періоду. Об'єктом дослідження виступають адміністративно-правові відносини, що виникають у процесі публічного адміністрування в умовах воєнного стану, а також відносини щодо організації та функціонування військових</p>

адміністрацій та їхньої взаємодії з іншими органами влади. Предметом дослідження є адміністративно-правовий статус і повноваження військових адміністрацій в умовах воєнного стану, а також їхнє місце в системі публічного адміністрування.

У першому розділі дисертації «Публічне адміністрування в умовах воєнного стану» викладено результати комплексного дослідження особливостей функціонування системи публічного адміністрування в умовах збройної агресії та дії спеціального правового режиму, зосередженого на трансформації ролі органів публічної влади, зміні характеру їх діяльності та переосмисленні змісту публічно-сервісних повноважень. У роботі обґрунтовується, що запровадження воєнного стану об'єктивно зумовлює необхідність поєднання пріоритетів національної безпеки та оборони з концепцією сервісної держави, що передбачає забезпечення належного рівня реалізації та захисту прав і законних інтересів фізичних і юридичних осіб навіть за умов дефіциту ресурсів, обмеженості часу та ухвалення надзвичайних державно-управлінських рішень. Окрему увагу приділено значенню попередньо сформованих і нормативно закріплених адміністративно-правових механізмів, рівню інституційної спроможності органів публічної влади, а також їх здатності до міжінституційної координації, взаємодії та адаптації до кризових умов, що виступає необхідною передумовою стабільності публічно-правових відносин, ефективного управління кризовими процесами та подальшого відновлення повноцінного функціонування демократичної правової держави.

У межах розділу досліджується адміністративно-правова природа публічного адміністрування та особливості функціонування його механізмів в умовах надзвичайного правового режиму, спричиненого збройною агресією. Обґрунтовується положення про те, що традиційні правові механізми публічного адміністрування, сформовані та апробовані в умовах мирного часу, не забезпечують належного рівня оперативності, гнучкості та результативності реагування на військові, політичні й економічні загрози. У дисертації акцентується увага на об'єктивній необхідності здійснення системно-структурних змін, а також перепрофілювання інструментів і методів публічного адміністрування з метою ефективного протистояння викликам війни. Проаналізовано історичні етапи становлення інституту воєнного стану, розкрито сучасне розуміння цього інституту як особливого адміністративно-правового режиму, що запроваджується у разі збройної агресії або виникнення загрози територіальній цілісності та суверенітету держави. Особливий наголос зроблено на унікальності ситуації в Україні, коли одночасне запровадження декількох правових режимів зумовило потребу в безпрецедентній адаптації системи публічного адміністрування до нових умов функціонування. Розглянуто ключові ознаки правового режиму воєнного стану, зокрема його конституційно-правову основу, спрямованість на реагування на екстремальні ситуації, перерозподіл прав, обов'язків і повноважень між суб'єктами публічної влади, а також необхідність створення спеціальних органів публічного адміністрування. Водночас констатується наявність прогалин і колізій у законодавстві, які надають суб'єктам владних повноважень розширену дискрецію та ускладнюють забезпечення чіткого, послідовного й узгодженого функціонування системи публічного адміністрування.

Окрему увагу в розділі приділено аналізу механізму адміністративно-правового регулювання діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану, при цьому

підкреслюється, що до 2014 року Україна фактично не мала досвіду ведення повномасштабних військових операцій на власній території, що суттєво ускладнило організацію та координацію діяльності органів публічної влади в кризових умовах. Зазначається, що держава виступає центральним і визначальним суб'єктом публічного адміністрування, реалізуючи владні управлінські повноваження через розгалужену систему органів публічної влади на загальнодержавному, регіональному та місцевому рівнях. У роботі обґрунтовується необхідність розроблення та впровадження нових методологічних підходів для всебічного та системного розуміння особливостей, цілей і завдань функціонування системи органів публічної адміністрації в умовах надзвичайного правового режиму. Досліджується процес переорієнтації державних ресурсів і управлінської уваги на вирішення першочергових завдань, пов'язаних із протидією збройній агресії, що, у свою чергу, зумовлює суттєве скорочення фінансування соціально-економічного розвитку та призводить до загострення соціальних проблем. У підсумку механізм адміністративно-правового регулювання діяльності публічної адміністрації в умовах воєнного стану визначається як складна, багаторівнева та комплексна система, що поєднує організаційно-управлінські й правові елементи та спрямована на забезпечення стабільності публічно-правових відносин у надзвичайних умовах.

У другому розділі «Поняття та адміністративно-правовий статус військових адміністрацій в Україні» здійснено комплексний аналіз військових адміністрацій як особливого інституту публічного адміністрування, формування та функціонування якого зумовлене потребами оперативного управління в умовах воєнного стану, а також участю військовослужбовців і представників інших силових структур у реалізації державної влади на відповідних територіях. Розкрито адміністративно-правову природу військових адміністрацій, їх місце в системі виконавчої влади та взаємозв'язок із діяльністю Збройних сил України, що визначає специфіку поєднання цивільних і військових елементів управління. Обґрунтовано, що в межах адміністративного права військові адміністрації мають особливий адміністративно-правовий статус, який визначається сукупністю прав, обов'язків і повноважень тимчасових органів виконавчої влади загальної компетенції, створених на період дії воєнного стану. Акцентовано увагу на ролі нормативно-правового регулювання у формуванні та реалізації їх повноважень, виявлено проблеми несистемності законодавства та обґрунтовано необхідність його подальшого вдосконалення з метою забезпечення ефективного функціонування військових адміністрацій і належного захисту прав та законних інтересів населення.

Розкривається суть та особливості адміністративно-правового статусу цих тимчасових органів публічного адміністрування. Зазначається, що повномасштабне вторгнення Російської Федерації виявило неефективність традиційних механізмів публічного адміністрування, що зумовило необхідність розробки нового механізму управління територіями в умовах збройної агресії та створення системи надзвичайних органів влади. У дисертації обґрунтовується, що військові адміністрації є тимчасовими місцевими органами виконавчої влади, які входять до системи виконавчої влади та здійснюють її повноваження на відповідних адміністративно-територіальних одиницях, використовуючи при цьому методи військового управління. Їхній адміністративно-правовий статус визначається як нормативно врегульований порядок створення, діяльності, що включає

основні напрями роботи, компетенцію щодо реалізації заходів воєнного стану, оборони, цивільного захисту, громадської безпеки та захисту прав громадян. Наголошується, що Конституція України, хоч і не містить прямих норм щодо функціонування військових адміністрацій, не забороняє створення тимчасових державних органів з розширеними повноваженнями в умовах воєнного стану, що підтверджує їхню конституційність. Проте, виявлено суттєві недоліки у їхньому правовому статусі, зокрема несистемність норм та неповноту Закону України «Про правовий режим воєнного стану».

В рамках розділу детально аналізуються ознаки та правові характеристики військових адміністрацій в Україні, що дозволяє чітко встановити їхню природу та місце в системі публічного адміністрування. Дисертація виділяє п'ять ключових ознак: 1) військові адміністрації є юридичними особами публічного права зі спеціальними повноваженнями, що забезпечує оперативність прийняття рішень та поєднання управлінських і правоохоронних завдань; 2) вони є тимчасовими інститутами публічного адміністрування, різновидом місцевих державних адміністрацій зі складною організаційно-правовою конструкцією, функціональне призначення яких пов'язане з впровадженням заходів воєнного стану, обороною, цивільним захистом та гарантуванням прав громадян; 3) їхній статус як єдиноначальних органів виконавчої влади загальної компетенції, які персоніфікуються начальниками, забезпечує оперативність управління та покладе всю повноту відповідальності на керівника; 4) військові адміністрації є органами подвійного підпорядкування, що зумовлює їхню організаційну специфіку – одночасне підпорядкування Генеральному штабу Збройних сил України та Кабінету Міністрів України, залежно від сфери діяльності; 5) особливості їхньої організаційно-правової структури характеризуються змішаним кадровим складом, що включає як цивільних державних службовців, так і військовослужбовців та представників силових структур. Також розглядається нормативна класифікація військових адміністрацій за територіальною компетенцією на обласні, районні та населених пунктів, а також особливості їх створення, зокрема відмінності у процедурах для вже існуючих державних адміністрацій та новостворюваних адміністрацій населених пунктів. Підкреслюється, що існує законодавче закріплення різного підходу до правонаступництва військових адміністрацій від місцевих державних та військово-цивільних адміністрацій створює проблеми для новостворених органів, ставлячи під сумнів їхню легітимність у деяких регіонах.

Третій розділ («Теоретико-правовий аналіз адміністративних функцій, компетенції та повноважень військових адміністрацій в Україні») дисертації присвячений теоретико-правовому аналізу адміністративних функцій, компетенції та повноважень військових адміністрацій в Україні, що є критично важливим для розуміння їхньої ролі в умовах воєнного стану. Обґрунтовується, що функції будь-якого інституту публічної влади, включаючи військові адміністрації, визначаються цілями та завданнями, які вони покликані виконувати щодо об'єкта публічного адміністрування. Функції військових адміністрацій є ключовим елементом їхнього адміністративно-правового статусу, що впливає на ефективність їхньої діяльності та якість адміністративних рішень і послуг. Визначається, що функції військових адміністрацій зумовлені потребами впровадження заходів правового режиму воєнного стану, завданнями виконавчої влади, а також включають «муніципальну» природу, оскільки їм передано деякі функції органів місцевого самоврядування.

Специфіка цих функцій полягає у незвичному для світової практики поєднанні традиційних («військових») та нетрадиційних («цивільних») функцій публічного адміністрування. Пропонується власна класифікація функцій військових адміністрацій за предметним принципом, яка включає функцію забезпечення національної безпеки, правоохоронну функцію, економічну функцію, функцію координації та контрольну функцію. Наголошується, що перелік функцій є невичерпним і потребує систематизації та узгодження в законодавстві.

У цьому розділі також докладно розглядається адміністративно-правова природа компетенції та повноважень військових адміністрацій. Компетенція визначається як сукупність предметів відання та повноважень, закріплених Конституцією та законами України. Підкреслюється, що компетенція військових адміністрацій має комплексний характер, спрямований на ефективне публічне адміністрування суспільних процесів на місцях, охоплюючи національну безпеку, оборону, цивільний захист, громадську безпеку, захист критичної інфраструктури, соціальний захист та охорону прав громадян. Виявлено дуалізм у регулюванні повноважень, оскільки реальна діяльність військових адміністрацій виходить за межі, чітко визначені законом, охоплюючи також розвиток інфраструктури, промисловості, сільського господарства та інших галузей національної економіки, що законодавчо не закріплено. Це свідчить про наявність «прихованих» повноважень та застосування комбінованого способу формування компетенції.

Дисертація обґрунтовує важливість чіткого визначення завдань військових адміністрацій, таких як нормалізація умов життя населення, відновлення публічного адміністрування та інфраструктури, допомога гуманітарним місіям, боротьба зі злочинністю та ведення інформаційно-пропагандистської роботи. Повноваження розглядаються як сукупність юридично закріплених прав та обов'язків, необхідних для реалізації базових функцій, і класифікуються на три основні групи: повноваження щодо реалізації державної виконавчої влади, повноваження щодо реалізації місцевого самоврядування та повноваження щодо здійснення заходів правового режиму воєнного стану. Зазначено, що повноваження військових адміністрацій є ширшими порівняно з місцевими державними адміністраціями і спрямовані як на вирішення питань мирного часу, так і на завдання воєнного стану. Четвертий розділ дисертації «Військові адміністрації та органи місцевого самоврядування в правових умовах воєнного стану» досліджує адміністративні повноваження військових адміністрацій та органів місцевого самоврядування в період воєнного стану та перспективи удосконалення їхньої взаємодії. Виявлено, що в умовах збройної агресії Російської Федерації інститути публічного адміністрування часто конкурують та підміняють один одного. Введено поняття «військово-цивільні відносини» як систему правовідносин між інститутами публічного адміністрування у сферах національної безпеки, оборони, політики, фінансів, економіки та соціального життя. Підкреслюється, що військові формування, хоча й є невід'ємною частиною держави, не повинні втручатися в її політичне життя, проте в умовах агресії їхня роль трансформується. Звертається увага на те, що військові адміністрації поєднують повноваження органів виконавчої влади, місцевого самоврядування та функцій з питань забезпечення правопорядку. Проблемаю є відсутність чітких засад політичної відповідальності військових адміністрацій перед територіальною громадою, оскільки вони відповідальні переважно перед Президентом та Кабінетом Міністрів України.

		<p>що впливає на ефективність виконання зобов'язань та взаємодію з органами місцевого самоврядування. Аналізуються правові підстави та процедури утворення військових адміністрацій населених пунктів, зокрема у випадках нездійснення місцевими радами чи їхніми виконавчими органами своїх повноважень. Критично оцінюється ситуація, коли начальник військової адміністрації одноосібно перебирає на себе повноваження місцевої ради, її виконавчого комітету та місцевого голови, що обмежує вплив громади на прийняття рішень.</p> <p>У розділі також обґрунтовується, що система публічного адміністрування в Україні в умовах воєнного стану базується на двох центрах публічної влади – військових адміністраціях та місцевому самоврядуванні, поєднуючи прагнення до централізації влади та необхідність співпраці. Аналіз законодавства свідчить, що органи місцевого самоврядування не припиняють свою діяльність у зв'язку з введенням воєнного стану, а їхнє припинення є швидше винятком, ніж правилом. Водночас, існують суперечності між Законом України «Про правовий режим воєнного стану» та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», що призводять до конфлікту повноважень та централізації влади. Вирішення проблеми потребує комплексного підходу та чіткого розмежування повноважень: безпекові питання – за державою в особі військових адміністрацій, а самоврядні повноваження – за місцевими радами чи їхніми виконавчими органами, при цьому суміщення посад керівників місцевих рад, виконавчих органів місцевого самоврядування та військових адміністрацій є неприпустимим.</p> <p>Розглядаються перспективи удосконалення нормативно-правового регулювання взаємодії, включаючи реформування адміністративно-правового статусу військових адміністрацій з урахуванням міжнародного досвіду, розроблення концепції взаємодії, проведення нормопроектної роботи та визначення місця військових адміністрацій у системі публічного адміністрування. Особлива увага приділяється моделі трансформації військових адміністрацій у цивільні після завершення воєнного стану. Підкреслюється необхідність посилення ролі місцевих органів влади в питаннях релокації бізнесу, переміщення населення, наповнення місцевих бюджетів та співпраці з європейськими партнерами для повоєнної – відбудови та розвитку. Виявлено суттєві недоліки Законопроекту № 8056 від 19.09.2022, який не відповідає Конституції України та змішує функції органів державної влади та місцевого самоврядування.</p>
2.3.	Ключові слова	<p><i>адміністративне право, адміністративно-правовий статус, військові адміністрації, військовослужбовці, військово-цивільні відносини, воєнний стан, Збройні сили України, національна безпека, нормативно-правове регулювання, органи місцевого самоврядування, органи публічної влади, повноваження, публічне врядування, публічно-сервісні повноваження, сектор безпеки і оборони, сервісна держава</i></p>
2.4.	Посилання, за яким розміщено текст дисертації	

2. ПУБЛІКАЦІЇ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ ¹		
3.1. Публікація № 1 здобувача		
3.1.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
3.1.2.	Бібліографічний опис	Павчук І. С. Адміністративні повноваження військових адміністрацій та органів місцевого самоврядування у період воєнного стану. <i>Академічні візії</i> . 2025. № 44. С. 1–11.
3.1.3.	Рік публікації	2025
3.1.4.	Ключові слова	<i>ублічне адміністрування, воєнний стан, військові адміністрації, місцеве самоврядування, військово-цивільні відносини</i>
3.1.5.	DOI	10.5281/zenodo.17148007
3.1.6.	Посилання на публікацію	https://www.academy-vision.org/index.php/av/article/view/2163/2034
3.1.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.1.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3.2. Публікація №2 здобувача		
3.2.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
3.2.2.	Бібліографічний опис	Павчук І. С. Концептуальні засади адміністративно-правового статусу військових адміністрацій в Україні. <i>Південноукраїнський правничий часопис</i> . 2023. № 3. С. 157–165.
3.2.3.	Рік публікації	2023
3.2.4.	Ключові слова	<i>військові адміністрації, правовий режим воєнного стану, публічне адміністрування в умовах воєнного стану, інститути публічної адміністрації, адміністративно-правові засади діяльності військових адміністрацій, органи місцевого самоврядування</i>
3.2.5.	DOI	10.32850/sulj.2023.3.26
3.2.6.	Посилання на публікацію	https://sulj.oduvs.od.ua/archive/2023/3/26.pdf
3.2.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.2.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3.3. Публікація №3 здобувача		
3.3.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
3.3.2.	Бібліографічний опис	Ковбас І. В., Павчук І. С. Новели адміністративно-процедурного законодавства України. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i> . 2023. № 1. С. 573–576.

3.3.3.	Рік публікації	2023
3.3.4.	Ключові слова	<i>адміністративна процедура, адміністративна юстиція, адміністративне судочинство, суд, публічний інтерес, приватний інтерес, адаптація законодавства, базові категорії</i>
3.3.5.	DOI	10.32782/2524-0374/2023-1/133
3.3.6.	Посилання на публікацію	https://lsey.org.ua/1_2023/133.pdf
3.3.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.3.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3.4. Публікація №4 здобувача		
3.4.1.	Тип публікації	публікація в іноземному виданні
3.4.2.	Бібліографічний опис	Pavchuk I. S. The administrative and legal status of military administrations in Ukraine depending on the order of their creation. <i>Visegrad Journal on Human Rights</i> . 2024. № 2. P. 91–98.
3.4.3.	Рік публікації	2024
3.4.4.	Ключові слова	<i>military administrations, military administrations of settlements, regional and district military administrations, the legal regime of martial law, public administration under martial law, institutions of public administration, the President of Ukraine</i>
3.4.5.	DOI	10.61345/1339-7915.2024.2.16
3.4.6.	Посилання на публікацію	https://journals.uran.ua/journal-vjhr/article/view/308540/300117
3.4.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.4.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3. ЗАХИСТ		
4.1.	Посилання, за яким здійснюватиметься онлайн-трансляція захисту	https://www.youtube.com/channel/UCZSsGCpjUSdnOJ4fPeqzVg/featured
4. РАЗОВА СПЕЦІАЛІЗОВАНА ВЧЕНА РАДА		
5.1.	Дата рішення Вченої ради про утворення разової ради	
5.2. Член № 1 разової ради		
5.2.1.	Роль у раді	Голова
5.2.2.	П. І. Б.	Курінний Євген Володимирович
5.2.3.	Статус члена ради	Вітчизняний вчений

5.2.4.	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Запорізький національний університет (професор кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету, Основне місце роботи)
5.2.5.	Науковий ступінь	Доктор наук
5.2.6.	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	
5.2.7.	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	12.00.07 Теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право
5.2.8.	ORCID	https://orcid.org/0000-0002-3069-3405
5.3. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 1 разової ради		
5.3.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.3.2.	Бібліографічний опис	Кушнір С. М., Курінний Є. В., Титаренко М. В. Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення військових адміністрацій в умовах воєнного стану. <i>Правова позиція</i> . 2025. № 4 (49). С. 184–189.
5.3.3.	Рік публікації	2025
5.3.4.	Ключові слова	<i>військові адміністрації; воєнний стан; кадрове забезпечення; адміністративно-правове регулювання; державна служба; публічне адміністрування; національна безпека</i>
5.3.5.	DOI	https://doi.org/10.32782/2521-6473.2025-4.33 .
5.3.6.	Посилання на публікацію	https://legalposition.umsf.in.ua/archive/2025/4/35.pdf .
5.3.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.3.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.4. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 1 разової ради		
5.4.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.4.2.	Бібліографічний опис	Кушнір С. М., Курінний Є. В., Титаренко М. В. Адміністративно-правова дискреція військових адміністрацій в умовах воєнного стану. <i>Право та державне управління</i> . 2025. № 3. С. 508–514
5.4.3.	Рік публікації	2025
5.4.4.	Ключові слова	<i>воєнний стан; військові адміністрації; адміністративно-правова дискреція; адміністративний розсуд; публічне адміністрування; національна безпека; судовий контроль</i>
5.4.5.	DOI	https://doi.org/10.32782/pdu.2025.3.66 .
5.4.6.	Посилання на публікацію	https://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/3_2025/68.pdf .
5.4.7.	Публікація є одноосібною	ні

5.4.8.	Публікація містить державну таємницю	ні
5.5. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 1 разової ради		
5.5.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.5.2.	Бібліографічний опис	Кушнір С. М., Курінний С. В., Титаренко М. В. Компетенція військових адміністрацій та органів місцевого самоврядування в умовах воєнного стану: адміністративно-правовий вимір. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i> . 2025. № 10. С. 552–556.
5.5.3.	Рік публікації	2025
5.5.4.	Ключові слова	<i>воєнний стан; військові адміністрації; органи місцевого самоврядування; компетенція; публічне адміністрування; адміністративно-правовий статус; публічна влада</i>
5.5.5.	DOI	https://doi.org/10.32782/2524-0374/2025-10/125 .
5.5.6.	Посилання на публікацію	https://lsej.org.ua/10_2025/127.pdf .
5.5.7.	Публікація є одноосібною	ні
5.5.8.	Публікація містить державну таємницю	ні
5.6. Член № 2 разової ради		
5.6.1.	Роль у раді	Рецензент
5.6.2.	П. І. Б.	Кушнір Сергій Миколайович
5.6.3.	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.6.4.	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Запорізький національний університет (проректор з навчально-виробничої роботи та матеріально-технічного забезпечення, Основне місце роботи)
5.6.5.	Науковий ступінь	доктор наук
5.6.6.	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	
5.6.7.	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	12.00.07 Теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право
5.6.8.	ORCID	https://orcid.org/0000-0002-3449-1261
5.7. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 2 разової ради		
5.7.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні

5.7.2.	Бібліографічний опис	Кушнір С. М., Курінний С. В., Титаренко М. В. Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення військових адміністрацій в умовах воєнного стану. <i>Правова позиція</i> . 2025. № 4 (49). С. 184–189.
5.7.3.	Рік публікації	2025
5.7.4.	Ключові слова	<i>військові адміністрації; воєнний стан; кадрове забезпечення; адміністративно-правове регулювання; державна служба; публічне адміністрування; національна безпека</i>
5.7.5.	DOI	https://doi.org/10.32782/2521-6473.2025-4.33 .
5.7.6.	Посилання на публікацію	https://legalposition.umsf.in.ua/archive/2025/4/35.pdf .
5.7.7.	Публікація є одноосібною	ні
5.7.8.	Публікація містить державну таємницю	ні
5.8. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 2 разової ради		
5.8.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.8.2.	Бібліографічний опис	Кушнір С. М., Курінний С. В., Титаренко М. В. Адміністративно-правова дискреція військових адміністрацій в умовах воєнного стану. <i>Право та державне управління</i> . 2025. № 3. С. 508–514
5.8.3.	Рік публікації	2025
5.8.4.	Ключові слова	<i>воєнний стан; військові адміністрації; адміністративно-правова дискреція; адміністративний розсуд; публічне адміністрування; національна безпека; судовий контроль</i>
5.8.5.	DOI	https://doi.org/10.32782/pdu.2025.3.66 .
5.8.6.	Посилання на публікацію	https://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/3_2025/68.pdf .
5.8.7.	Публікація є одноосібною	ні
5.8.8.	Публікація містить державну таємницю	ні
5.9. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 2 разової ради		
5.9.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.9.2.	Бібліографічний опис	Кушнір С. М., Курінний С. В., Титаренко М. В. Компетенція військових адміністрацій та органів місцевого самоврядування в умовах воєнного стану: адміністративно-правовий вимір. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i> . 2025. № 10. С. 552–556.
5.9.3.	Рік публікації	2025
5.9.4.	Ключові слова	<i>воєнний стан; військові адміністрації; органи місцевого самоврядування; компетенція; публічне адміністрування; адміністративно-правовий статус; публічна влада</i>
5.9.5.	DOI	https://doi.org/10.32782/2524-0374/2025-10/125 .

5.9.6.	Посилання на публікацію	https://lsej.org.ua/10_2025/127.pdf
5.9.7.	Публікація є одноосібною	ні
5.9.8.	Публікація містить державну таємницю	ні
5.10. Член № 3 разової ради		
5.10.1	Роль у раді	Рецензент
5.10.2	П. І. Б.	Титаренко Марина Володимирівна
5.10.3	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.10.4	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Запорізький національний університет (доцент кафедри конституційного та адміністративного права, Основне місце роботи)
5.10.5	Науковий ступінь	Доктор філософії у галузі права (PhD)
5.10.6	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	24.09.2020
5.10.7	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	081 Право
5.10.8	ORCID	https://orcid.org/0000-0001-8200-2680
5.11. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 3 разової ради		
5.11.1	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.11.2	Бібліографічний опис	Кушнір С. М., Курінний Є. В., Титаренко М. В. Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення військових адміністрацій в умовах воєнного стану. Правова позиція. 2025. № 4 (49). С. 184–189.
5.11.3	Рік публікації	2025
5.11.4	Ключові слова	<i>військові адміністрації; воєнний стан; кадрове забезпечення; адміністративно-правове регулювання; державна служба; публічне адміністрування; національна безпека</i>
5.11.5	DOI	https://doi.org/10.32782/2521-6473.2025-4.33 .
5.11.6	Посилання на публікацію	https://legalposition.umsf.in.ua/archive/2025/4/35.pdf .
5.11.7	Публікація є одноосібною	ні
5.11.8	Публікація містить державну таємницю	ні
5.12. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 3 разової ради		

5.12.1	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.12.2	Бібліографічний опис	Кушнір С. М., Курінний Є. В., Титаренко М. В. Адміністративно-правова дискреція військових адміністрацій в умовах воєнного стану. <i>Право та державне управління</i> . 2025. № 3. С. 508–514
5.12.3	Рік публікації	2025
5.12.4	Ключові слова	<i>воєнний стан; військові адміністрації; адміністративно-правова дискреція; адміністративний розсуд; публічне адміністрування; національна безпека; судовий контроль</i>
5.12.5	DOI	https://doi.org/10.32782/pdu.2025.3.66 .
5.12.6	Посилання на публікацію	https://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/3_2025/68.pdf .
5.12.7	Публікація є одноосібною	ні
5.12.8	Публікація містить державну таємницю	ні
5.13. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 3 разової ради		
5.13.1	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.13.2	Бібліографічний опис	Кушнір С. М., Курінний Є. В., Титаренко М. В. Компетенція військових адміністрацій та органів місцевого самоврядування в умовах воєнного стану: адміністративно-правовий вимір. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i> . 2025. № 10. С. 552–556.
5.13.3	Рік публікації	2025
5.13.4	Ключові слова	<i>воєнний стан; військові адміністрації; органи місцевого самоврядування; компетенція; публічне адміністрування; адміністративно-правовий статус; публічна влада</i>
5.13.5	DOI	https://doi.org/10.32782/2524-0374/2025-10/125 .
5.13.6	Посилання на публікацію	https://lsej.org.ua/10_2025/127.pdf .
5.13.7	Публікація є одноосібною	ні
5.13.8	Публікація містить державну таємницю	ні
5.14. Член № 4 разової ради		
5.14.1	Роль у раді	Опонент
5.14.2	П. І. Б.	Кобилецький Микола Мар'янович
5.14.3	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.14.4	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Львівський національний університет імені Івана Франка (Завідувач кафедри адміністративного та фінансового права, Основне місце роботи)

5.14.5	Науковий ступінь	доктор наук
5.14.6	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	
5.14.7	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	12.00.01 Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень
5.14.8	ORCID	https://orcid.org/0000-0003-0365-8513
5.15. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 4 разової ради		
5.15.1	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.15.2	Бібліографічний опис	Кобилецький М. М., Крайній П. І. Принципи адміністративного права під час здійснення органами місцевого самоврядування публічно-сервісних повноважень. <i>Академічні візії</i> . 2025. № 40. С. 1–6.
5.15.3	Рік публікації	2025
5.15.4	Ключові слова	<i>принципи права, принципи адміністративного права, людиноцентризм, приватна особа, органи публічної влади, органи місцевого самоврядування, публічне врядування, публічно-сервісні повноваження, адміністративна процедура</i>
5.15.5	DOI	10.5281/zenodo.17090820
5.15.6	Посилання на публікацію	https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/2137/2008
5.15.7	Публікація є одноосібною	Ні
5.15.8	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.16. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 4 разової ради		
5.16.1	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.16.2	Бібліографічний опис	Кобилецький М. М., Мацелик Т. О. Децентралізація та трансформація суб'єктів надання публічних послуг на місцевому рівні: правовий аналіз під час воєнного стану. <i>Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. Серія економічна. Серія юридична</i> . 2025. Вип. 45. С. 529–535.
5.16.3	Рік публікації	2025
5.16.4	Ключові слова	<i>публічна послуга, адміністративна послуга, органи публічної влади, органи місцевого самоврядування, приватна особа, децентралізація, суб'єктивне публічне право, повноваження, органи виконавчої влади</i>
5.16.5	DOI	10.5281/zenodo.17101550
5.16.6	Посилання на публікацію	https://nzlubp.org.ua/index.php/journal/article/view/1736/1517
5.16.7	Публікація є одноосібною	Ні

5.16.8	Публікація містить державну тасмницю	Ні
5.17. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 4 разової ради		
5.17.1	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.17.2	Бібліографічний опис	Кобилецький М. М., Калмикова О. В. Адміністративно-правовий статус військових адміністрацій в умовах воєнного стану. <i>Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. Серія економічна. Серія юридична.</i> 2025. Вип. 46. С. 623–630
5.17.3	Рік публікації	2025
5.17.4	Ключові слова	<i>військові адміністрації, публічне адміністрування, воєнний стан, органи місцевого самоврядування, адміністративно-правовий статус, повноваження, військово-цивільні відносини, національна безпека</i>
5.17.5	DOI	10.5281/zenodo.18084847
5.17.6	Посилання на публікацію	https://nzlubp.org.ua/index.php/journal/article/view/1884/1665
5.17.7	Публікація є одноосібною	Ні
5.17.8	Публікація містить державну тасмницю	Еі
5.18. Член № 5 разової ради		
5.18.1	Роль у раді	Опонент
5.18.2	П. І. Б.	Калмикова Олена Вікторівна
5.18.3	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.18.4	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Національний університет біоресурсів та природокористування України (Професор кафедри адміністративного та фінансового права, Основне місце роботи)
5.18.5	Науковий ступінь	кандидат наук
5.18.6	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	
5.18.7	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	12.00.07 Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право
5.18.8	ORCID	https://orcid.org/0000-0003-2041-8925
5.19. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 5 разової ради		
5.19.1	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.19.2	Бібліографічний опис	Калмикова О. В. Адміністративно-правові засади медичного забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України. <i>Право. UA.</i> 2025. № 3. С.71–77.

5.19.3	Рік публікації	2025
5.19.4	Ключові слова	<i>медичне забезпечення, військовослужбовці, Збройні сили України, адміністративне право, правове регулювання, воєнний стан, психологічна допомога, реабілітація, нормативно-правова база, міжвідомча координація, сектор безпеки і оборони</i>
5.19.5	DOI	10.71404/LAW.UA.2025.3.10
5.19.6	Посилання на публікацію	https://pravo.unesco-socio.in.ua/wp-content/uploads/archive/Pravo-ua-2025-3/Pravo_ua_2025_3_071.pdf
5.19.7	Публікація є одноосібною	Так
5.19.8	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.20. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 5 разової ради		
5.20.1	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.20.2	Бібліографічний опис	Кобилецький М. М., Калмикова О. В. Адміністративно-правовий статус військових адміністрацій в умовах воєнного стану. <i>Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. Серія економічна. Серія юридична</i> . 2025. Вип. 46. С. 623–630.
5.20.3	Рік публікації	2025
5.20.4	Ключові слова	<i>військові адміністрації, публічне адміністрування, воєнний стан, органи місцевого самоврядування, адміністративно-правовий статус, повноваження, військово-цивільні відносини, національна безпека</i>
5.20.5	DOI	10.5281/zenodo.18084847
5.20.6	Посилання на публікацію	https://nzlubp.org.ua/index.php/journal/article/view/1884/1665
5.20.7	Публікація є одноосібною	Ні
5.20.8	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.21. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 5 разової ради		
5.20.1	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.20.2	Бібліографічний опис	Artemenko O., Yatsenko V. Administrative and legal regulation of urban planning activities of local government bodies. <i>Law. Human. Environment</i> . 2025. Vol. 16. № 2. P. 25–40.
5.20.3	Рік публікації	2025
5.20.4	Ключові слова	<i>local council, powers, natural environment, administration, environmental assessment</i>
5.20.5	DOI	10.31548/law/2.2025.25
5.20.6	Посилання на публікацію	https://environmentalscience.com.ua/en/journals/tom-16-2-2025/administrativno-pravove-regulyuvannya-mistobudivnoyi-diyalnosti-organiv-mistseвого-samovryaduvannya
5.20.7	Публікація є одноосібною	Ні

5.20.8	Публікація містить державну таємницю	ні
--------	--------------------------------------	----

Підтверджую, що всі відомості, викладені у цьому повідомленні, є достовірними

Зав. кафедри конституційного та адміністративного права

«20» квітня 2026 р.

Валерій КОЛПАКОВ

Додаток до інформаційного повідомлення №1

Спеціальність за освітою (вказати назву спеціальності, вказану в дипломі про вищу освіту)	Правознавство
Організація, де виконувалася (готувалася) дисертація (код ЕДРПОУ)	02125243
Анотація	Адміністративні повноваження військових адміністрацій в Україні: правовий вимір
Анотація (англійською мовою)	The Administrative Competence of Military Administrations in Ukraine: A Legal Perspective
Реферат дисертації (від 200 до 5000 знаків)	<p>У дисертації комплексно досліджено проблему адміністративно-правових повноважень військових адміністрацій в Україні в умовах правового режиму воєнного стану, обґрунтовано їхню адміністративно-правову природу, статус та роль у системі публічного адміністрування, а також розроблено пропозиції щодо вдосконалення їхньої взаємодії з іншими органами державної влади та місцевого самоврядування. Робота базується на аналізі чинного законодавства та наукових праць у галузі адміністративного права, визначаючи концептуальні засади публічного адміністрування в умовах воєнного стану. Виявлено та окреслено основні теоретичні та практичні проблеми функціонування військових адміністрацій, сформульовано науково обґрунтовані рекомендації для підвищення ефективності їхньої діяльності та законодавчим закріплення їхнього статусу, що є надзвичайно актуальним в умовах сучасних викликів.</p> <p>Основною метою дисертації є не лише встановлення теоретичних основ, а й розробка конкретних заходів для реформування нормативно-правового забезпечення системи суб'єктів публічного адміністрування та вдосконалення їхньої діяльності, що дозволить своєчасно та ефективно виконувати покладені на них функції та повноваження в період воєнного стану та відбудовного періоду. Об'єктом дослідження виступають адміністративно-правові відносини, що виникають у процесі публічного адміністрування в умовах воєнного стану, а також відносини щодо організації та функціонування військових адміністрацій та їхньої взаємодії з іншими органами влади. Предметом дослідження є адміністративно-правовий статус і повноваження військових адміністрацій в умовах воєнного стану, а також їхнє місце в системі публічного адміністрування. У першому розділі дисертації «Публічне адміністрування в умовах воєнного стану» викладено результати комплексного дослідження особливостей функціонування системи публічного адміністрування в умовах збройної агресії та дії спеціального правового режиму, зосередженого на трансформації ролі органів публічної влади, зміні характеру їх діяльності та переосмисленні змісту публічно-сервісних повноважень. У роботі обґрунтовується, що запровадження воєнного стану об'єктивно зумовлює необхідність поєднання пріоритетів національної безпеки та оборони з концепцією сервісної держави, що передбачає забезпечення належного рівня реалізації та захисту прав і законних інтересів фізичних і юридичних осіб навіть за умов дефіциту ресурсів, обмеженості часу та ухвалення надзвичайних державно-управлінських рішень. Особливу увагу приділено значенню попередньо сформованих і нормативно закріплених адміністративно-правових механізмів, рівню інституційної спроможності органів публічної влади, а також їх здатності до міжінституційної координації, взаємодії та адаптації до кризових умов, що</p>

виступає необхідною передумовою стабільності публічно-правових відносин, ефективного управління кризовими процесами та подальшого відновлення повноцінного функціонування демократичної правової держави.

У межах розділу досліджується адміністративно-правова природа публічного адміністрування та особливості функціонування його механізмів в умовах надзвичайного правового режиму, спричиненого збройною агресією.

Обґрунтовується положення про те, що традиційні правові механізми публічного адміністрування, сформовані та апробовані в умовах мирного часу, не забезпечують належного рівня оперативності, гнучкості та результативності реагування на військові, політичні й економічні загрози. У дисертації акцентується увага на об'єктивній необхідності здійснення системно-структурних змін, а також перепрофілювання інструментів і методів публічного адміністрування з метою ефективного протистояння викликам війни. Проаналізовано історичні етапи становлення інституту воєнного стану, розкрито сучасне розуміння цього інституту як особливого адміністративно-правового режиму, що запроваджується у разі збройної агресії або виникнення загрози територіальній цілісності та суверенітету держави. Особливий наголос зроблено на унікальності ситуації в Україні, коли одночасне запровадження декількох правових режимів зумовило потребу в безпрецедентній адаптації системи публічного адміністрування до нових умов функціонування. Розглянуто ключові ознаки правового режиму воєнного стану, зокрема його конституційно-правову основу, спрямованість на реагування на екстремальні ситуації, перерозподіл прав, обов'язків і повноважень між суб'єктами публічної влади, а також необхідність створення спеціальних органів публічного адміністрування. Водночас констатується наявність прогалин і колізій у законодавстві, які надають суб'єктам владних повноважень розширену дискрецію та ускладнюють забезпечення чіткого, послідовного й узгодженого функціонування системи публічного адміністрування.

Окрему увагу в розділі приділено аналізу механізму адміністративно-правового регулювання діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану, при цьому підкреслюється, що до 2014 року Україна фактично не мала досвіду ведення повномасштабних військових операцій на власній території, що суттєво ускладнило організацію та координацію діяльності органів публічної влади в кризових умовах. Зазначається, що держава виступає центральним і визначальним суб'єктом публічного адміністрування, реалізуючи владні управлінські повноваження через розгалужену систему органів публічної влади на загальнодержавному, регіональному та місцевому рівнях. У роботі обґрунтовується необхідність розроблення та впровадження нових методологічних підходів для всебічного та системного розуміння особливостей, цілей і завдань функціонування системи органів публічної адміністрації в умовах надзвичайного правового режиму. Досліджується процес переорієнтації державних ресурсів і управлінської уваги на вирішення першочергових завдань, пов'язаних із протидією збройній агресії, що, у свою чергу, зумовлює суттєве скорочення фінансування соціально-економічного розвитку та призводить до загострення соціальних проблем. У підсумку механізм адміністративно-правового регулювання діяльності публічної адміністрації в умовах воєнного стану визначається як складна, багаторівнева та комплексна система, що поєднує організаційно-управлінські й правові елементи та спрямована на забезпечення стабільності публічно-правових відносин у надзвичайних умовах.

У другому розділі «Поняття та адміністративно-правовий статус військових адміністрацій в Україні» здійснено комплексний аналіз військових адміністрацій як особливого інституту

публічного адміністрування, формування та функціонування якого зумовлене потребами оперативного управління в умовах воєнного стану, а також участю військовослужбовців і представників інших силових структур у реалізації державної влади на відповідних територіях. Розкрито адміністративно-правову природу військових адміністрацій, їх місце в системі виконавчої влади та взаємозв'язок із діяльністю Збройних сил України, що визначає специфіку поєднання цивільних і військових елементів управління. Обґрунтовано, що в межах адміністративного права військові адміністрації мають особливий адміністративно-правовий статус, який визначається сукупністю прав, обов'язків і повноважень тимчасових органів виконавчої влади загальної компетенції, створених на період дії воєнного стану. Акцентовано увагу на ролі нормативно-правового регулювання у формуванні та реалізації їх повноважень, виявлено проблеми несистемності законодавства та обґрунтовано необхідність його подальшого вдосконалення з метою забезпечення ефективного функціонування військових адміністрацій і належного захисту прав та законних інтересів населення.

Розкривається суть та особливості адміністративно-правового статусу цих тимчасових органів публічного адміністрування. Зазначається, що повномасштабне вторгнення Російської Федерації виявило неефективність традиційних механізмів публічного адміністрування, що зумовило необхідність розробки нового механізму управління територіями в умовах збройної агресії та створення системи надзвичайних органів влади. У дисертації обґрунтовується, що військові адміністрації є тимчасовими місцевими органами виконавчої влади, які входять до системи виконавчої влади та здійснюють її повноваження на відповідних адміністративно-територіальних одиницях, використовуючи при цьому методи військового управління. Їхній адміністративно-правовий статус визначається як нормативно врегульований порядок створення, діяльності, що включає основні напрями роботи, компетенцію щодо реалізації заходів воєнного стану, оборони, цивільного захисту, громадської безпеки та захисту прав громадян. Наголошується, що Конституція України, хоч і не містить прямих норм щодо функціонування військових адміністрацій, не забороняє створення тимчасових державних органів з розширеними повноваженнями в умовах воєнного стану, що підтверджує їхню конституційність. Проте, виявлено суттєві недоліки у їхньому правовому статусі, зокрема несистемність норм та неповноту Закону України «Про правовий режим воєнного стану».

В рамках розділу детально аналізуються ознаки та правові характеристики військових адміністрацій в Україні, що дозволяє чітко встановити їхню природу та місце в системі публічного адміністрування. Дисертація виділяє п'ять ключових ознак: 1) військові адміністрації є юридичними особами публічного права зі спеціальними повноваженнями, що забезпечує оперативність прийняття рішень та поєднання управлінських і правоохоронних завдань; 2) вони є тимчасовими інститутами публічного адміністрування, різновидом місцевих державних адміністрацій зі складною організаційно-правовою конструкцією, функціональне призначення яких пов'язане з впровадженням заходів воєнного стану, обороною, цивільним захистом та гарантуванням прав громадян; 3) їхній статус як єдиноначальних органів виконавчої влади загальної компетенції, які персоналіфікуються начальниками, забезпечує оперативність управління та покладає всю повноту відповідальності на керівника; 4) військові адміністрації є органами подвійного підпорядкування, що зумовлює їхню організаційну специфіку – одночасне підпорядкування Генеральному штабу Збройних сил України та Кабінету Міністрів України, залежно від сфери діяльності; 5) особливості їхньої організаційно-правової структури характеризуються змішаним кадровим складом, що

включає як цивільних державних службовців, так і військовослужбовців та представників силових структур. Також розглядається нормативна класифікація військових адміністрацій за територіальною компетенцією на обласні, районні та населених пунктів, а також особливості їх створення, зокрема відмінності у процедурах для вже існуючих державних адміністрацій та новостворюваних адміністрацій населених пунктів. Підкреслюється, що існує законодавче закріплення різного підходу до правонаступництва військових адміністрацій від місцевих державних та військово-цивільних адміністрацій створює проблеми для новостворених органів, ставлячи під сумнів їхню легітимність у деяких регіонах.

Третій розділ («Теоретико-правовий аналіз адміністративних функцій, компетенції та повноважень військових адміністрацій в Україні») дисертації присвячений теоретико-правовому аналізу адміністративних функцій, компетенції та повноважень військових адміністрацій в Україні, що є критично важливим для розуміння їхньої ролі в умовах воєнного стану. Обґрунтовується, що функції будь-якого інституту публічної влади, включаючи військові адміністрації, визначаються цілями та завданнями, які вони покликані виконувати щодо об'єкта публічного адміністрування. Функції військових адміністрацій є ключовим елементом їхнього адміністративно-правового статусу, що впливає на ефективність їхньої діяльності та якість адміністративних рішень і послуг. Визначається, що функції військових адміністрацій зумовлені потребами впровадження заходів правового режиму воєнного стану, завданнями виконавчої влади, а також включають «муніципальну» природу, оскільки їм передано деякі функції органів місцевого самоврядування. Специфіка цих функцій полягає у незвичному для світової практики поєднанні традиційних («військових») та нетрадиційних («цивільних») функцій публічного адміністрування. Пропонується власна класифікація функцій військових адміністрацій за предметним принципом, яка включає функцію забезпечення національної безпеки, правоохоронну функцію, економічну функцію, функцію координації та контрольну функцію. Наголошується, що перелік функцій є невичерпним і потребує систематизації та узгодження в законодавстві

У цьому розділі також докладно розглядається адміністративно-правова природа компетенції та повноважень військових адміністрацій. Компетенція визначається як сукупність предметів відання та повноважень, закріплених Конституцією та законами України. Підкреслюється, що компетенція військових адміністрацій має комплексний характер, спрямований на ефективне публічне адміністрування суспільних процесів на місцях, охоплюючи національну безпеку, оборону, цивільний захист, громадську безпеку, захист критичної інфраструктури, соціальний захист та охорону прав громадян. Виявлено дуалізм у регулюванні повноважень, оскільки реальна діяльність військових адміністрацій виходить за межі, чітко визначені законом, охоплюючи також розвиток інфраструктури, промисловості, сільського господарства та інших галузей національної економіки, що законодавчо не закріплено. Це свідчить про наявність «прихованих» повноважень та застосування комбінованого способу формування компетенції.

Дисертація обґрунтовує важливість чіткого визначення завдань військових адміністрацій, таких як нормалізація умов життя населення, відновлення публічного адміністрування та інфраструктури, допомога гуманітарним місіям, боротьба зі злочинністю та ведення інформаційно-пропагандистської роботи. Повноваження розглядаються як сукупність юридично закріплених прав та обов'язків, необхідних для реалізації базових функцій, і класифікуються на три основні групи: повноваження щодо реалізації державної виконавчої влади, повноваження щодо реалізації місцевого самоврядування та

повноваження щодо здійснення заходів правового режиму воєнного стану. Зазначено, що повноваження військових адміністрацій є ширшими порівняно з місцевими державними адміністраціями і спрямовані як на вирішення питань мирного часу, так і на завдання воєнного стану.

Четвертий розділ дисертації «Військові адміністрації та органи місцевого самоврядування в правових умовах воєнного стану» досліджує адміністративні повноваження військових адміністрацій та органів місцевого самоврядування в період воєнного стану та перспективи удосконалення їхньої взаємодії. Виявлено, що в умовах збройної агресії Російської Федерації інститути публічного адміністрування часто конкурують та підміняють один одного. Введено поняття «військово-цивільні відносини» як систему правовідносин між інститутами публічного адміністрування у сферах національної безпеки, оборони, політики, фінансів, економіки та соціального життя. Підкреслюється, що військові формування, хоча й є невід'ємною частиною держави, не повинні втручатися в її політичне життя, проте в умовах агресії їхня роль трансформується. Звертається увага на те, що військові адміністрації поєднують повноваження органів виконавчої влади, місцевого самоврядування та функцій з питань забезпечення правопорядку. Проблемою є відсутність чітких засад політичної відповідальності військових адміністрацій перед територіальною громадою, оскільки вони відповідальні переважно перед Президентом та Кабінетом Міністрів України, що впливає на ефективність виконання зобов'язань та взаємодію з органами місцевого самоврядування. Аналізуються правові підстави та процедури утворення військових адміністрацій населених пунктів, зокрема у випадках нездійснення місцевими радами чи їхніми виконавчими органами своїх повноважень. Критично оцінюється ситуація, коли начальник військової адміністрації одноосібно перебирає на себе повноваження місцевої ради, її виконавчого комітету та місцевого голови, що обмежує вплив громади на прийняття рішень.

У розділі також обґрунтовується, що система публічного адміністрування в Україні в умовах воєнного стану базується на двох центрах публічної влади – військових адміністраціях та місцевому самоврядуванні, поєднуючи прагнення до централізації влади та необхідність співпраці. Аналіз законодавства свідчить, що органи місцевого самоврядування не припиняють свою діяльність у зв'язку з введенням воєнного стану, а їхнє припинення є швидше винятком, ніж правилом. Водночас, існують суперечності між Законом України «Про правовий режим воєнного стану» та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», що призводять до конфлікту повноважень та централізації влади. Вирішення проблеми потребує комплексного підходу та чіткого розмежування повноважень: безпекові питання – за державою в особі військових адміністрацій, а самоврядні повноваження – за місцевими радами чи їхніми виконавчими органами, при цьому суміщення посад керівників місцевих рад, виконавчих органів місцевого самоврядування та військових адміністрацій є неприпустимим.

Розглядаються перспективи удосконалення нормативно-правового регулювання взаємодії, включаючи реформування адміністративно-правового статусу військових адміністрацій з урахуванням міжнародного досвіду, розроблення концепції взаємодії, проведення нормопроектної роботи та визначення місця військових адміністрацій у системі публічного адміністрування. Особлива увага приділяється моделі трансформації військових адміністрацій у цивільні після завершення воєнного стану. Підкреслюється необхідність посилення ролі місцевих органів влади в питаннях релокації бізнесу, переміщення населення, наповнення місцевих бюджетів та співпраці з європейськими партнерами для повоєнної –

	<p>відбудови та розвитку. Виявлено суттєві недоліки Законопроекту № 8056 від 19.09.2022, який не відповідає Конституції України та змішує функції органів державної влади та місцевого самоврядування.</p>
<p>Реферат дисертації (англійською мовою) (від 200 до 5000 знаків)</p>	<p>The dissertation provides a comprehensive study of the problem of the administrative and legal powers of military administrations in Ukraine under the legal regime of martial law. It substantiates their administrative and legal nature, status, and role within the system of public administration, and develops proposals aimed at improving their interaction with other state authorities and local self-government bodies. The research is based on an analysis of current legislation and scholarly works in the field of administrative law and determines the conceptual foundations of public administration under martial law. The main theoretical and practical problems of the functioning of military administrations are identified and outlined, and scientifically grounded recommendations are formulated to enhance the effectiveness of their activities and to ensure proper legislative consolidation of their status, which is of particular relevance in the context of contemporary challenges.</p> <p>The primary purpose of the dissertation is not only to establish theoretical foundations but also to develop specific measures for reforming the regulatory and legal framework of the system of public administration entities and improving their activities, which will enable them to perform their assigned functions and powers in a timely and effective manner during the period of martial law and the post-war recovery period. The object of the research is administrative and legal relations arising in the process of public administration under martial law, as well as relations concerning the organization and functioning of military administrations and their interaction with other public authorities. The subject of the research is the administrative and legal status and powers of military administrations under martial law, as well as their place within the system of public administration.</p> <p>The first chapter of the dissertation, "Public Administration under Martial Law," presents the results of a comprehensive study of the peculiarities of the functioning of the public administration system in conditions of armed aggression and the operation of a special legal regime, focusing on the transformation of the role of public authorities, changes in the nature of their activities, and the rethinking of the content of public service powers. The dissertation substantiates that the introduction of martial law objectively necessitates the combination of national security and defense priorities with the concept of a service-oriented state, which implies ensuring an adequate level of realization and protection of the rights and legitimate interests of individuals and legal entities even in conditions of limited resources, time constraints, and the adoption of extraordinary administrative decisions. Particular attention is paid to the importance of pre-established and legally enshrined administrative and legal mechanisms, the level of institutional capacity of public authorities, as well as their ability to ensure inter-institutional coordination, interaction, and adaptation to crisis conditions, which constitutes a necessary prerequisite for the stability of public law relations, effective crisis management, and the subsequent restoration of the full functioning of a democratic state governed by the rule of law.</p> <p>Within this chapter, the administrative and legal nature of public administration and the peculiarities of the functioning of its mechanisms under an extraordinary legal regime caused by armed aggression are examined. It is substantiated that traditional legal mechanisms of public administration, formed and tested in peacetime, do not ensure an adequate level of efficiency, flexibility, and effectiveness in responding to military, political, and economic threats. The dissertation emphasizes the objective need for systemic and structural changes, as well as the reorientation of instruments and methods of public administration in order to effectively counter</p>

the challenges of war. The historical stages of the formation of the institution of martial law are analyzed, and its modern understanding as a special administrative and legal regime introduced in the event of armed aggression or a threat to the territorial integrity and sovereignty of the state is revealed. Special emphasis is placed on the uniqueness of the situation in Ukraine, where the simultaneous introduction of several legal regimes necessitated an unprecedented adaptation of the public administration system to new operating conditions. The key features of the legal regime of martial law are considered, including its constitutional and legal basis, its focus on responding to extreme situations, the redistribution of rights, duties, and powers among public authorities, as well as the need to establish special public administration bodies. At the same time, the existence of gaps and conflicts in legislation is noted, which grant public authorities expanded discretion and complicate the provision of clear, consistent, and coordinated functioning of the public administration system.

Special attention is also given to the analysis of the mechanism of administrative and legal regulation of the activities of public administration bodies under martial law, emphasizing that prior to 2014 Ukraine effectively lacked experience in conducting full-scale military operations on its own territory, which significantly complicated the organization and coordination of public authorities in crisis conditions. It is noted that the state acts as the central and decisive subject of public administration, exercising administrative powers through an extensive system of public authorities at the national, regional, and local levels. The dissertation substantiates the necessity of developing and implementing new methodological approaches for a comprehensive and systematic understanding of the peculiarities, objectives, and tasks of the functioning of the system of public administration bodies under an extraordinary legal regime. The process of reorienting state resources and managerial attention toward addressing priority tasks related to countering armed aggression is examined, which, in turn, leads to a significant reduction in funding for socio-economic development and exacerbates social problems. Ultimately, the mechanism of administrative and legal regulation of public administration under martial law is defined as a complex, multi-level, and integrated system combining organizational-managerial and legal elements aimed at ensuring the stability of public law relations in extraordinary conditions.

The second chapter, "The Concept and Administrative and Legal Status of Military Administrations in Ukraine," provides a comprehensive analysis of military administrations as a special institution of public administration, the formation and functioning of which are determined by the need for operational governance under martial law, as well as by the participation of servicemen and representatives of other security forces in the exercise of state power in the relevant territories. The administrative and legal nature of military administrations, their place within the system of executive power, and their interconnection with the activities of the Armed Forces of Ukraine are revealed, which determines the specific combination of civilian and military elements of governance. It is substantiated that, within administrative law, military administrations possess a special administrative and legal status defined by a set of rights, duties, and powers of temporary executive authorities of general competence established for the period of martial law. Attention is focused on the role of regulatory and legal regulation in the formation and implementation of their powers, the problems of inconsistency in legislation are identified, and the necessity of its further improvement is substantiated in order to ensure the effective functioning of military administrations and the proper protection of the rights and legitimate interests of the population.

The essence and specific features of the administrative and legal status of these temporary public administration bodies are further disclosed. It is noted that the full-scale invasion of the Russian

Federation revealed the inefficiency of traditional mechanisms of public administration, which necessitated the development of a new mechanism for territorial governance under conditions of armed aggression and the establishment of a system of emergency authorities. The dissertation substantiates that military administrations are temporary local executive authorities that are part of the executive power system and exercise its powers within the relevant administrative and territorial units while applying methods of military governance. Their administrative and legal status is defined as a normatively regulated procedure for establishment and operation, encompassing the main areas of activity and competence related to the implementation of measures of martial law, defense, civil protection, public security, and the protection of citizens' rights. It is emphasized that although the Constitution of Ukraine does not contain direct provisions on the functioning of military administrations, it does not prohibit the establishment of temporary state bodies with expanded powers under martial law, which confirms their constitutionality. At the same time, significant shortcomings in their legal status are identified, in particular the inconsistency of legal norms and the incompleteness of the Law of Ukraine "On the Legal Regime of Martial Law."

Within this chapter, the features and legal characteristics of military administrations in Ukraine are analyzed in detail, which makes it possible to clearly determine their nature and place within the system of public administration. The dissertation identifies five key features: (1) military administrations are legal entities of public law endowed with special powers, which ensures prompt decision-making and the combination of administrative and law enforcement tasks; (2) they are temporary institutions of public administration and a type of local state administrations with a complex organizational and legal structure, whose functional purpose is related to the implementation of measures of martial law, defense, civil protection, and the guarantee of citizens' rights; (3) their status as single-headed executive authorities of general competence, personified by heads, ensures operational management and places full responsibility on the head; (4) military administrations are bodies of dual subordination, which determines their organizational specificity—simultaneous subordination to the General Staff of the Armed Forces of Ukraine and the Cabinet of Ministers of Ukraine, depending on the sphere of activity; (5) the peculiarities of their organizational and legal structure are characterized by a mixed staffing composition, including both civilian civil servants and servicemen and representatives of security forces. The normative classification of military administrations by territorial competence into regional, district, and settlement-level administrations is also considered, as well as the specifics of their establishment, including differences in procedures for existing state administrations and newly created settlement administrations. It is emphasized that the existing legislative consolidation of different approaches to the succession of military administrations from local state and military-civil administrations creates problems for newly established bodies and calls their legitimacy into question in certain regions.

The third chapter, "Theoretical and Legal Analysis of Administrative Functions, Competence, and Powers of Military Administrations in Ukraine," is devoted to a theoretical and legal analysis of the administrative functions, competence, and powers of military administrations in Ukraine, which is critically important for understanding their role under martial law. It is substantiated that the functions of any public authority institution, including military administrations, are determined by the goals and tasks they are intended to perform in relation to the object of public administration. The functions of military administrations constitute a key element of their administrative and legal status, influencing the effectiveness of their activities and the quality of administrative decisions and services. It is determined that the functions of military administrations are conditioned by the need to implement measures

of the legal regime of martial law and the tasks of executive power, and also include a “municipal” nature, since certain functions of local self-government bodies have been transferred to them. The specificity of these functions lies in the combination—unusual in global practice—of traditional “military” and non-traditional “civilian” public administration functions. The author proposes an original classification of the functions of military administrations based on the subject-matter principle, which includes the function of ensuring national security, law enforcement, economic function, coordination function, and control function. It is emphasized that the list of functions is not exhaustive and requires systematization and harmonization in legislation.

This chapter also examines in detail the administrative and legal nature of the competence and powers of military administrations. Competence is defined as a set of matters of jurisdiction and powers enshrined in the Constitution and laws of Ukraine. It is emphasized that the competence of military administrations is comprehensive in nature and aimed at effective public administration of social processes at the local level, covering national security, defense, civil protection, public safety, protection of critical infrastructure, social protection, and the protection of citizens’ rights. A dualism in the regulation of powers is identified, since the actual activities of military administrations go beyond the limits clearly defined by law, encompassing infrastructure development, industry, agriculture, and other sectors of the national economy that are not legislatively *закреплені*. This indicates the existence of “implicit” powers and the application of a combined method of forming competence.

The dissertation substantiates the importance of clearly defining the tasks of military administrations, such as the normalization of living conditions for the population, restoration of public administration and infrastructure, assistance to humanitarian missions, combating crime, and conducting information and awareness activities. Powers are considered as a set of legally established rights and obligations necessary for the implementation of basic functions and are classified into three main groups: powers related to the exercise of state executive authority, powers related to the exercise of local self-government, and powers related to the implementation of measures of the legal regime of martial law. It is noted that the powers of military administrations are broader than those of local state administrations and are aimed at addressing both peacetime issues and the tasks of martial law.

The fourth chapter of the dissertation, “Military Administrations and Local Self-Government Bodies under the Legal Conditions of Martial Law,” examines the administrative powers of military administrations and local self-government bodies during the period of martial law and the prospects for improving their interaction. It is found that under conditions of armed aggression by the Russian Federation, public administration institutions often compete with and substitute for one another. The concept of “military-civil relations” is introduced as a system of legal relations between public administration institutions in the fields of national security, defense, politics, finance, economy, and social life. It is emphasized that military formations, although an integral part of the state, should not interfere in its political life; however, under conditions of aggression, their role is transformed. Attention is drawn to the fact that military administrations combine the powers of executive authorities, local self-government bodies, and functions related to ensuring law and order. A problem is identified in the absence of clear principles of political accountability of military administrations to territorial communities, as they are primarily accountable to the President of Ukraine and the Cabinet of Ministers of Ukraine, which affects the effectiveness of fulfilling obligations and interaction with local self-government bodies. The legal grounds and procedures for establishing military administrations of settlements are analyzed, particularly in cases where local councils or their executive bodies fail to exercise their powers. The situation in which the head of a

	<p>military administration unilaterally assumes the powers of a local council, its executive committee, and the mayor is critically assessed, as this limits community influence on decision-making. The chapter further substantiates that the system of public administration in Ukraine under martial law is based on two centers of public power—military administrations and local self-government—combining a tendency toward centralization of power with the necessity of cooperation. An analysis of legislation shows that local self-government bodies do not cease their activities due to the introduction of martial law, and their termination is rather the exception than the rule. At the same time, contradictions between the Law of Ukraine “On the Legal Regime of Martial Law” and the Law of Ukraine “On Local Self-Government in Ukraine” lead to conflicts of powers and centralization of authority. Resolving this problem requires a comprehensive approach and a clear delineation of powers: security issues should remain with the state represented by military administrations, while self-governing powers should belong to local councils or their executive bodies; at the same time, the combination of positions of heads of local councils, executive bodies of local self-government, and military administrations is inadmissible.</p> <p>The prospects for improving regulatory and legal regulation of interaction are considered, including reforming the administrative and legal status of military administrations in light of international experience, developing a concept of interaction, conducting legislative drafting work, and determining the place of military administrations within the system of public administration. Special attention is paid to the model of transforming military administrations into civilian bodies after the termination of martial law. The necessity of strengthening the role of local authorities in matters of business relocation, population movement, local budget revenues, and cooperation with European partners for post-war recovery and development is emphasized. Significant shortcomings of Draft Law No. 8056 of 19 September 2022 are identified, as it does not comply with the Constitution of Ukraine and mixes the functions of state authorities and local self-government bodies.</p>
<p>Пріоритетний напрям розвитку науки і техніки (вибрати з переліченого обов'язково)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Національна безпека і оборона ● Фундаментальні наукові дослідження з найбільш важливих проблем розвитку науково-технічного, соціально-економічного, суспільно-політичного, людського потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності України у світі та сталого розвитку суспільства і держави ● Інформаційні та комунікаційні технології ● Енергетика та енергоефективність ● Раціональне природокористування ● Науки про життя, нові технології профілактики та лікування найпоширеніших захворювань ● Нові речовини і матеріали 	<p>Фундаментальні наукові дослідження з найбільш важливих проблем розвитку науково-технічного, соціально-економічного, суспільно-політичного, людського потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності України у світі та сталого розвитку суспільства і держави</p>
<p>Стратегічний пріоритетний напрям інноваційної діяльності (вибрати з переліченого обов'язково)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Освоєння нових технологій транспортування енергії, впровадження енергоефективних, ресурсозберігаючих технологій, освоєння альтернативних джерел енергії 	<p>Не застосовується</p>

<ul style="list-style-type: none"> ● Освоєння нових технологій високотехнологічного розвитку транспортної системи, ракетно-космічної галузі, авіа- і суднобудування, озброєння та військової техніки ● Освоєння нових технологій виробництва матеріалів, їх оброблення і з'єднання, створення індустрії наноматеріалів та нанотехнологій ● Технологічне оновлення та розвиток агропромислового комплексу ● Впровадження нових технологій та обладнання для якісного медичного обслуговування, лікування, фармацевтики ● Широке застосування технологій більш чистого ● виробництва та охорони навколишнього природного середовища ● Розвиток сучасних інформаційних, комунікаційних технологій, робототехніки ● Не застосовується 	
<p>Підсумки дослідження (обов'язково)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Новий напрямок у науці і техніці ● Теоретичне узагальнення і вирішення важливої наукової проблеми ● Наукове вирішення актуального наукового завдання 	<p>Наукове вирішення актуального наукового завдання</p>
<p>Впровадження результатів дисертації (обов'язково)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● впроваджено ● планується до впровадження ● впровадження не планується 	<p>планується до впровадження</p>
<p>Індекс УДК</p>	<p>342.5, 342.6, 342.9</p>